

nem. At ille tantam in eo benignitatem et clementiam videns erubuit et quasi telo verborum eius gestorumque percussus ac semetipsum pro his quae commiserat notans, misericordem et optimum collegam sequitur ad montem.

35 Cumque illuc pervenissent, exorat ut sibi secretiore in cellula concluso adituque obstructo panem tantum, interiectis diebus, atque aquam praeberet; si quis autem de eo requisisset defunctum se esse affirmaret. Quibus impetratis, semetipsum conclusit ibique permansit ieiuniis

40 et orationibus ac lacrimis peccati sui diluens sordes; tempore autem transacto non multo, cum penuria imbrium vicinas regiones siccitas ureret et omnes qui habitabant illam terram lugerent, quidam ex ipsis admonetur in somnis abire ad virum qui erat intra cellulam

45 clausus ut ipse oraret, nec aliter dandas esse pluvias monet nisi illius precibus impetratas. Cumque assumptis secum nonnullis abisset et collegam eius solum vidisset, percontabantur de illo quem visio mandaverat perquirendum. Ubi vero defunctum esse audivit, falsum se opinabatur in somniis. Rursus ad preces Domini vertebantur

50 omnes et iterum eodem quo prius apparente sibi eadem monetur. Tum vero instantius perurgentes eum qui prius fefellerat, exorabant ut sibi ostenderet virum, confirmantes ad viventem se non ad mortuum tantae visionis

55 auctoritate transmissos. At ille ubi pactum resolutum divinitus videt, ducit eos ad hominem Dei ac revulso aditu quem obstruxerat, ingressi procidunt ad pedes eius atque omnem causam pandentes obsecrant ut necessitati famis orationibus subveniret. Qui primo quidem

60 excusabat, procul se esse ab huiusmodi meritis adserens. Ita enim lugebat peccatum tanquam nuper admissum et